

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΠΕΜΠΤΗ 27/02 11:30

στα κεντρικά του **ΟΑΕΔ** στον **ΑΛΙΜΟ**
(Εθν. Αντιστάσεως 8, πρόσβαση από Μετρό Αλίμου)

Η ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ/ΤΑ VOUCHER

Τα 5μνηνα “κοινωνικά προγράμματα εργασίας” στο δημόσιο τομέα και οι “επιταγές εισόδου στην αγορά εργασίας”/voucher στον ιδιωτικό τομέα παρουσιάζονται ως “ωφέλεια” που προσφέρεται σε δεκάδες χιλιάδες ανέργους/ες, στα πλαίσια της “ανάπτυξης” και της “εξόδου από την κρίση”. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μαζική επιχείρηση κοροϊδίας και ταυτόχρονα εκμετάλλευσης της ανέχειας των ανέργων. Δεν είναι ούτε απλή συνέχεια των “stage” ούτε “μια κάποια προσωρινή λύση”, είναι ένας κεντρικός πολιτικός σχεδιασμός νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης για να συνηθίσουμε να ζούμε και να δουλεύουμε σύμφωνα με τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Ως άνεργοι/ες μαθαίνουμε να περιμένουμε να «αυγατίσει» ο χρόνος ανεργίας μας για να ανταγωνιστούμε τους υπόλοιπους 1,5 εκατομμύριο ομοιοπαθείς για μια 5μνηνη «ανάσα» επιβίωσης. Ξεχνάμε έτσι ότι οι πολιτικές των απολύσεων και της υποτίμησης της εργατικής μας δύναμης φταίνε για την ανεργία μας κι όχι εμείς οι ίδιοι. Μαθαίνουμε να θεωρούμε ως κάτι φυσιολογικό το να μειώνεται το ποσοστό των δικαιούχων (πενιχρών) επιδομάτων ανεργίας, όσο αυξάνεται το ποσοστό της ανεργίας. Και αν τα καταφέρουμε λοιπόν να βγούμε για ένα 5μνηνο εκτός του 28% της επίσημης ανεργίας, μπαίνουμε σε μια «γκρίζα ζώνη» που δεν είμαστε ούτε άνεργοι ούτε εργαζόμενοι, είμαστε με ένα περίεργο τρόπο και τα δύο, ενώ τα αφεντικά μάς αποκαλούν «ωφελομένους».

Ως «ωφελομένοι» δε δικαιούμαστε συμβάσεις εργασίας, για να ξεκινήσουμε να δουλεύουμε. Αρκεί να δώσει το ΟΚ «το μεγάλο αφεντικό», ο ΟΑΕΔ, ο οποίος μάλιστα τελευταία μας εκβιάζει ότι σε περίπτωση που κάνουμε αίτηση και δεν δεχτούμε τη θέση που θα μας στείλει, θα μας διαγράψει και πάλι από τα μητρώα του, “μηνενίζοντας” τα μόρια ανεργίας μας. Ως «ωφελομένοι» συνηθίζουμε να δουλεύουμε απλήρωτοι και ανασφάλιστοι από δύο ως και πολλούς παραπάνω μήνες, συνηθίζουμε δηλαδή να πληρώνουμε για να δουλέψουμε κι όχι να δουλεύουμε για να μας πληρώνουν. Συνηθίζουμε στην εργασία χωρίς δικαιώματα, χωρίς άδειες, τιμωρούμενοι όποτε αρρωσταίνουμε με απώλεια μισθού, χωρίς τα επιδόματα και χωρίς ένσημα που απορρέουν από τις θέσεις εργασίας που καλύπτουμε. Κι όλα αυτά για ένα μισθό-επίδομα φτώχειας των 490 ευρώ (425 αν έχεις την «ατυχία» να είσαι κάτω των 25) που προφανώς δεν καλύπτει τις βασικές ανάγκες μας απέναντι στο αυξανόμενο κόστος ζωής (ενοίκια, λογαριασμούς, μετακινήσεις, χαράτσια κτλ.).

Αναγκάζομαστε να δουλεύουμε «τζάμπα» για τα αφεντικά, καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα. Καλύπτουμε θέσεις που μένουν κενές λόγω των μαζικών απολύσεων. Πολλές φορές κάνουμε όποια χαμαλοδουλειά περισσεύει ανεξάρτητα από τα καθήκοντα της θέσης μας ή ακόμα χειρότερα δουλεύουμε σε δύσκολες συνθήκες, χωρίς μέσα προστασίας από εργατικά ατυχήματα. Γινόμαστε έρμαιο του κάθε προϊσταμένου, μερικοί μάλιστα μας πουλάνε το παραμύθι ότι η «καλή συνεργασία» θα μας προσφέρει μελλοντικές ευκαιρίες για σταθερή απασχόληση, ενώ οι περισσότεροι μας υπενθυμίζουν ότι δεν έχουμε δικαίωμα συμμετοχής στις απεργίες. Αντιλαμβανόμαστε, αργά ή γρήγορα, ότι δεν υπάρχει

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΩΦΕΛΕΙΑ

ΕΙΝΑΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

πλέον κανένας θεσμικός φορέας (π.χ. Επιθεώρηση Εργασίας ή η ΓΣΕΕ που εκμεταλλεύεται άλλωστε «ωφελούμενους», μέσω του ινστιτούτου της) που να προστατεύσει την αξιοπρέπειά μας και να αναγνωρίσει τα δίκια μας, παρά μόνο η συναδελφική αυτοοργάνωση και η μαχητικότητα της τάξης μας.

Υποστηρίζουμε επομένως ότι τα κοινωφελή προγράμματα και τα voucher δεν έχουν ως στόχο την «ανακούφιση» ή την «επανεκπαίδευσή» μας ως ανέργων, αλλά αποτελούν μια επιταχυνόμενη βαρβαρότητα που εξαπλώνεται ως κεντρικό μοντέλο εκμετάλλευσης των ανέργων. Στόχος τους είναι η πειθάρχησή μας ως ανακυκλώσιμοι εργαζόμενοι/άνεργοι, να δουλεύουμε -περιστασιακά και ταυτόχρονα συνεχόμενα- χωρίς δικαιώματα και να λέμε και ευχαριστώ. Όχι μόνο δεν μας προσφέρουν κάποια ατομική «ωφέλεια», αλλά επιδιώκουν την τιμωρία μας που προσπαθούμε να επιβιώσουμε ως άνεργοι: εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά από τον Ρήγκαν και τη Θάτσερ σε ΗΠΑ και Αγγλία ως «workfare», ενώ στην Γερμανία τα συναντάμε ως «mini-jobs», ως χαμηλόμισθες δηλαδή εργασίες που αναγκάζονται να εκτελούν οι άνεργοι για να μπορούν να λαμβάνουν κάποιου είδους επίδομα. Έρχονται όχι για να διορθώσουν αλλά για να συμπληρώσουν το τοπίο της κοινωνικής καταστροφής και της αφαιμάξής μας, το τοπίο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που θέλει πολλούς/ές από εμάς «εξαιρέσιμους» από το δικαίωμα στη ζωή, «απασχολήσιμους» δούλους του 21ου αιώνα.

Ως άνεργοι/ες, εργαζόμενοι/ες που αντιμετωπίζουμε τους καθημερινούς εκβιασμούς των αφεντικών χωρίς να ευελπιστούμε σε κάποια «μαγική λύση», προτάσσουμε την αυτοοργάνωσή μας στους χώρους που κινούμαστε και μας εκμεταλλεύονται. Στηρίζουμε κάθε προσπάθεια συνδικαλιστικής διεκδίκησης και συλλογικής μάχης για τα καθημερινά και τα αυτονόητα, είτε αναγνωρίζονται από τους νόμους τους είτε όχι, όπως είναι η άμεση αποπληρωμή των δεδουλευμένων, οι αναρρωτικές άδειες και οι 2 μέρες ρεπό το μήνα, τα μέσα προστασίας και υγιεινής, η απασχόληση σε συγκεκριμένα καθήκοντα, το δικαίωμα συμμετοχής σε απεργία. Τέτοιο παράδειγμα διεκδίκησης και συλλογικής μάχης αποτελεί η άρνηση 40 ανέργων που προσελήφθησαν μέσω ΟΑΕΔ στον ΟΑΣΑ για διοικητικές θέσεις να εργαστούν ως ελεγκτες λεωφορείων. Κατάφεραν λοιπόν να μη χάσουν τη θέση εργασίας, αλλά και να μην εργαστούν ως ελεγκτές, δηλαδή ως κανίβαλοι-άνεργοι που κυνηγούν άλλους ανέργους.

Ταυτόχρονα, **αναδεικνύουμε μέσα στη γειτονιά μας το γεγονός ότι 40 άνεργοι/ες εργάζονται υπό αυτές τις συνθήκες στο δήμο Καισαριανής, άλλοι 10 σε ΚΑΠΗ, παιδικούς σταθμούς, ΚΕΠ, 15 περίπου στο ΙΚΑ, και άγνωστος αριθμός μέσω Voucher σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, γνωστοποιούμε ότι τα συσσίτια του δήμου και τα κοινωνικά παντοπωλεία λειτουργούν με “σύγχρονους σκλάβους”, καταγγέλλουμε οποιοδήποτε δημόσιο άρχοντα και εργοδότη συμμετέχει σε αυτό το αίσχος.** Απέναντι στην εντεινόμενη επίθεση χτίζουμε όλες/-οι μαζί, με οριζόντιες διαδικασίες, δομές αλληλεγγύης, όπως συλλογικές κουζίνες, χαριστικά-ανταλλακτικά παζάρια, αλληλέγγυα μαθήματα και προχωρούμε σε κινήσεις αυτομείωσης του κόστους ζωής μας (αρνούμαστε την ακύρωση εισιτηρίων και τον έλεγχο, δεν πληρώνουμε χαράτσια και προχωράμε σε επανασυνδέσεις ρεύματος). Δεν προσπαθούμε να διαχειριστούμε οι ίδιες/-οι τη μιζέρια μας ή να δείξουμε τη φιλανθρωπία μας, αλλά να καλύψουμε τις ανάγκες μας, και να δημιουργήσουμε κοινότητες αγώνα μέσα στη γειτονιά μας που χέρι-χέρι με τους εργατικούς αγώνες βάζουν ως στόχο την ανατροπή αυτού του βάρβαρου συστήματος και την κοινωνική απελευθέρωση.

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΝΕΡΓΩΝ-ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

πρωτοβουλία κατοίκων Καισαριανής

Συνέλευση κάθε Τετάρτη στις 20:30 στο “Τετράγωνο”, Ν.Εφέσου 4
protouvouliakatoikwnkaisarianis.blogspot.gr, protouvoulia.kaisarianis@gmail.com